

temma sitke ning rahhaahne olli; agga mis-
sest lapsele kahjo? arwas mees. Need kom-
bed, mõtles temma weel, forjawad ehet ikka
warrandust jure.

Tullival pühhopäwal ütles mõder Peetrile: Kulen, et Hans Huber swágga head nissud müüb. Meil lähhäks neid kül nüüd tarvis. Wöita siinna tänna párrast lounat sedda teed kätte, liinna minnema ja neid nissuit waatma, kas fölbawad meile. Sa joudad kül, öseks jálle taggas. Ja kui sa korrat seál olled, panne ommeti selle rikka mehhe tütart ka nattukest holega tähhele, kes keik sedda issa warrandust peab senna pole üksi párrima. Saab nähha, kuidas temma muidu siinno mele párrast on. Et olle tarvis, emmale fest middagit öölda" — Peter sai a-gjaste enne õhto siinna, agga Hans ja tüttar ei olnud koddo. Noor mees läks ommeti tuppa, et saak suagu puhfada. Näägi seál ühhe toli peál tüdruko maggamas. Astus tassase sammuga temma ette, watis tük aega üksi silmi temma

pedie, ja hmatussega húdis temma püsie heálega: Ðulle Jummal appi! eks se ei olle minno endine kallis Ewa isse, kes mo poysi aial minno sureks rõmufs olli? — Ðúdruk árkas kohkumissega üles, ja tundis peagi Peetrit árra. Oh mis süddameliik rõõm olli mollemil! Nokkisid teine teise vasto keik head ja kuriad üles, mis ollid nende mõda läinud aastade sees katsnud. Waesel Ewal ei olnud kül, wimiste aastade párrast, muud kui kurja katsunud. Temma wåljaspidde illus teggomood ja keik temma moistlikkud waggad wissid árratosid Peetri jures temma endise armastuse meelt ellawast üles. Ewal se armastusse meel ei olnud ei ial mitte süddames kustnud. Peter tundis nüüd, et ei mingi uggune wágat ei saaks mitte ennami lahhutada neid, sedda Jummal jubba nende nore ea sees olli ühte annud. Ewat üksnes arwas temma prudiks, ei keddagri teist. Ja kui Ewa ommad illusad silmad temma pole üles- töstis, kargas Peter temma veale, hakkas temma faela ümber ja húdis: Nenda kui olleme morest rõõmsasteteine teisega mänginud ja